

SUNETUL NESIGUR

Sunt foarte bucuros că pot să fiu în dimineața aceasta aici și suntem încredințați că binecuvântările bunului Dumnezeu se odihnesc peste fiecare dintre noi. Eu nu am știut că voi fi aici, deci este un fel de surpriză. Trebuia să plec în Germania, dar s-a amânat mitingul cu încă o săptămână deoarece, pe stadionul pe care l-am închiriat a avut loc altceva.

Sâmbăta și duminica viitoare vom fi la campingul metodist din Campbellsville, Kentucky, pentru o campanie de vindecare. Sâmbătă seara va fi un serviciu de vindecare la Campbellsville, iar dacă va fi cu voia Domnului, duminică după-amiază vreau să aduc un mesaj, urmând ca duminică seara să țin un nou serviciu de vindecare. Localitatea aceasta este aproape de orașul în care m-am născut și am crescut eu. Apoi am venit în Indiana. Astfel, cei care aveți prieteni pe care vreți să-i aduceți la serviciul de vindecare, să nu uitați că dacă Domnul ne va ajuta, vom fi acolo sâmbătă seara. Cred că vom începe cam pe la ora 7.30. Iubitul nostru păstor va merge cu noi.

Vom ține slujbe și la Tabernacol în duminica următoare, dimineața și seara. Acolo va veni și un lucrător foarte bun care vă va vorbi - este o surpriză. Cei care puteți să veniți cu noi este bine, iar cei care nu ne pot însoți, haideți la micuțul tabernacol, căci serviciile vor continua ca de obicei în duminica următoare, dimineața și seara.

Pentru că sunt oameni care nu vor putea să ajungă la timp la adunările de la Campbellsville, vom ține servicii speciale pentru ei și pentru cei tineri. Astfel, fiecare este invitat cu plăcere la aceste minunate servicii.

Timpu meu este foarte încărcat. Gândiți-vă numai că dimineața la ora 11 plec din Louisville, iar după-amiaza următoare, voi pleca în Luxemburg și de acolo la Frankfurt, Germania. Doamne, este greu de crezut, nu-i așa? Așa de repede! Prin

harul lui Dumnezeu, eu am obținut o linie bună de trecere: PG-9 de aici de la New York și apoi mai departe prin Pan American, direct la Frankfurt.

Noi vom merge acolo pentru câteva zile, apoi mai departe la Berlin. Acolo mă voi întâlni cu renumitul Hal Herman cu care voi fi două seri. El este un renumit director de cinema, care s-a întors la Domnul la una din adunările de acolo. Prin naștere el este german. Acum este în Germania și predică Evanghelia într-un cort mare, la Berlin. Acolo vin mii de oameni din spatele cortinei de fier, cu dorința de a-l asculta. Acesta este desigur un lucru înduioșător.

Îmi amintesc că o dată am fost la Zurich, Elveția. Acolo am avut o adunare de o sută douăzeci și șase de mii de oameni, așa că nu mai puteam să ieșim decât cu greu. Și voi știți cum se întâmplă, cât este de înduioșător faptul că oamenii vin și cer să te rogi pentru ei sau să le spui ce vrea Domnul cu ei.

Și Domnul mi-a zis: „Ieși afară și du-te către malul lacului. Elveția este o țară foarte frumoasă.” Atunci am spus: „Billy, vino cu mine.” El mi-a răspuns: „Tată, tu vei avea probleme dacă mergi afară și va fi nevoie de intervenția poliției ca să te scoată dintre oameni.”

„Bine”, am răspuns eu, „dar Domnul mi-a spus să merg spre malul lacului.”

Astfel, am pornit pe jos printre germani, elvețieni, francezi, italieni, etc., care erau veniți la adunare, dar nu m-a recunoscut nimeni. Eu obișnuiesc să mă deghizez puțin așa că nici chiar propriul meu frate nu m-ar putea recunoaște.

Deci am mers până la malul apei și ne-am așezat. Atunci Billy mi-a zis: „Păi, tu știi tată, că oamenii mă cunosc pe mine.”

„S-ar putea”, am răspuns eu, „însă Domnul a spus să vin aici sus.”

„Dar ce vrea Domnul să faci aici?” Voi știți cum sunt copiii de nerăbdători.

„De aceasta Se îngrijește El,” am răspuns eu. Vedeți? Și spunând aceasta, am început să ne plimbăm de-a lungul țărmului. Curând am văzut un bătrân care citea ceva și plângea.

„Iată-l”, am zis eu. „Acesta este!”

Billy mi-a răspuns: „Vrei să mergi să vorbești cu omul acela?”

„Nu”, am răspuns eu, „el va veni și va vorbi cu mine. El vine de departe și are o problemă urgentă. Privește-l atent și vezi dacă nu are ceva pentru mine. El vine în legătură cu brațul unei femei. Înțelegeți?”

„De unde știi?”

„Eu am avut o vedenie și acesta este omul din vedenie.” Apoi am continuat: „Privește în partea cealaltă și treci mai departe pe lângă el.”

Noi am mers liniștiți mai departe, apoi Billy mi-a zis: „Tată, omul acela ne urmează.”

„Știu, am răspuns eu. După cotitura aceea urmează un poduleț și acolo va păși înaintea noastră, depășindu-ne chiar pe pod. Fii atent dacă nu va fi chiar așa.” „Bine!”

Astfel, ne-am continuat drumul. El a mers înaintea mea și m-a depășit chiar pe poduleț, apoi a zis: „Fratele Branham?”

Și-a luat traista și din ea a scos ceva, pașaportul lui. El era din Rusia. Și înăuntru avea și o batistă peste care dorea să mă rog și s-o rup în șase fâșii, ca s-o ducă apoi la femeia care s-a vătămat la mână și nu se vindeca nicicum. Ea era mama a cinci copii. Șase fâșii. Vedeți, era perfect!

Eu i-am privit pașaportul. El era din Rusia, din spatele cortinei de fier. Gândiți-vă cum a privit Domnul la acel sărman rus. Eu l-am întrebat câți ruși mai sunt, și el a răspuns: „Noi suntem câteva sute, care am trecut prin linii și am venit aici jos la adunarea dumneavoastră.”

„De unde ai știut că sunt aici?”

„Noi am auzit anunțul făcut la postul elvețian,” a răspuns el.

„Ai auzit vreodată de serviciile mele?”

„Când a fost înviat băiețelul din Finlanda vestea s-a răspândit în toată Rusia. Acest lucru s-a întâmplat doar pentru ca Dumnezeu să arate că are copii pretutindeni. El are, nu-i așa?”

Și Hal Herman, mi-a spus: „Billy, noi vom fi acolo...” Voi știți, aceasta este aproape de linie, la Berlin. El mi-a zis: „Acolo vor fi poate cinci sau zece mii de oameni, în picioare. Când se termină serviciul, după zece minute nu mai vezi nici măcar o persoană. Ei pleacă prin pasajele subterane, înapoi în spatele cortinei de fier, fiindcă vin acolo ca și cârțițele.”

Aceasta se întâmplă ca să dovedească faptul că în ciuda ateismului, fascismului, nazismului sau comunismului, Lumina Evangheliei nu se va stinge niciodată. Ea este încă în inimile oamenilor și va mărșălui tot înaintea, tot înaintea. Ea nu se va termina niciodată, pentru că Isus a spus:

„Pe această piatră, voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor putea birui.”

Nu este minunat că motivul pentru care stați în această clădire veche, mică și supraîncălzită, este că înăuntrul vostru este Ceva ce cheamă, o putere ascunsă despre care lumea nu știe nimic? Numai cei ce au fost părtași știu despre ea.

Funcționează difuzoarele de sus? De curând abia am putut să-l aud pe preaiubitul meu frate, din cauza ventilatoarelor.

Noi suntem foarte bucuroși să vă vedem în această dimineață caldă. Să nu uitați serviciul de miercuri seara, de la Tabernacol. Cred că îl veți putea asculta pe fratele Neville, pentru că sâmbătă va merge jos la Campbellsville, pentru un serviciu.

Sunt foarte bucuros că pot s-o văd pe micuța Edith și familia Wright, care este prezentă din nou aici, în dimineața aceasta. Este aici și sora Lawton și mulți alții. Mi-ar face plăcere s-o aud pe sora Angie cântând (și la fel și pe ceilalți) cântarea: „El călăuzește vulturul fără cărare.” Mie îmi place mult cântarea aceasta.

Am încercat să dau mâna cu fratele Fleeman și să vorbesc puțin cu el. Da, am primit ceva și nu știu exact despre ce este vorba. Să vedem (Fratele Branham citește o cerere pentru rugăciune). Cineva dorește o rugăciune pentru un mădular, pentru o persoană.

Ei bine, în ultima duminică seara, am avut o adunare minunată la Biserica „Uși Deschise,” unde Domnul a făcut o mare minune. Casa a fost plină și noi am avut un timp minunat.

Oh, este o vreme foarte călduroasă, dar cu toate acestea, Îi mulțumim lui Dumnezeu că putem să fim aici, în casa Domnului, pregătiți pentru slujbă. Să ne

rugăm.

Tată ceresc, Îți mulțumim în Numele lui Isus, Fiul Tău preaiubit, pentru tot ce ai făcut pentru noi. Tu ne-ai iertat păcatele și ne-ai chemat la această minunată și uimitoare părtășie a suferinței Lui, la această părtășie a slavei Sale, care a urmat învierea, ca să știm cu certitudine că Isus a înviat din morți și astăzi este viu în mijlocul nostru. Cât de mult Îl iubim pentru tot ce a făcut! Să Îl vedem cum vindecă bolnavii, așa cum a făcut-o seara trecută cu fetița aceea oarbă care a început să se plimbe prin clădire dovedind poporului că El a înviat din morți și că lucrează!

Te rugăm, o Marele nostru Dumnezeu înviat, Dumnezeul tuturor dumnezeilor, Autoritatea supremă peste toate lucrurile care există în ceruri și pe pământ, Conducătorul și Făcătorul nostru, da, Te rugăm să îngădui ca marea Ta Ființă divină să ne binecuvânteze astăzi, și marea Ta Majestate să intre în fiecare inimă, în dimineața aceasta, ca să preia controlul asupra tuturor.

Te rugăm și Îți cerem aceasta în Numele lui Isus, spre slava lui Dumnezeu. Amin!

Mi-ar place să citim puțin din epistola întâia către Corinteni, ca să avem baza de plecare pentru ceea ce vreau să vă spun.

Eu mi-am luat notițe despre diferite lucruri pe care vreau să vi le spun cu privire la servicii, precum și ceva ce s-a întâmplat zilele trecute. Sper că în felul acesta nu voi uita nimic!

Acum, să citim din **1 Corinteni**, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu are întotdeauna prioritate. El este pe primul loc! Să țineți Cuvântul Lui!

Să citim deci din **capitolul 14, începând cu versetul 6-8:**

„În adevăr, fraților, de ce folos v-aș fi eu, dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi și dacă cuvântul meu nu v-ar aduce nici o descoperire, nici o cunoștință, nici prorocie, nici învățătură?

Căci și lucrurile neînsuflețite, care dau un sunet, fie fluier, sau alăută; dacă nu dau sunete deslușite, cine va cunoaște ce se cântă cu fluierul sau cu alăuta?

Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”

Iar din **Psalmul 32**, citim următoarele:

„Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea.” (v.2.)

Omul binecuvântat este un om deosebit. Tot David spune în **Psalmul 1** că:

„Omul binecuvântat este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui...”

„nu tot așa este cu cei răi... căci calea păcătoșilor duce la pierire.”

Dar omul binecuvântat este omul lui Dumnezeu.

Și pentru că astăzi nu suntem chiar așa de mulți în locul acesta și ca atare sper să nu vă fie nici prea cald, aș vrea ca în cele câteva minute – cam 45 de minute – să discut cu voi ca de la inimă la inimă.

În Tabernacol nu prea am ocazia să fac aceasta, iar în adunările se afară nu pot s-o fac nici atât, pentru că subiectele de afară se referă întotdeauna la vindecarea divină. În ce privește adunările din celelalte biserici, acolo sunt oameni de diferite credințe, care aparțin de diferite denominațiuni, astfel, trebuie să fiu atent ce spun ca să nu rănesc pe nimeni. Uneori se întâmplă că, cu toate că Cuvântul este vestit clar și simplu, rănește pe unii! Ca urmare, cel mai bun lucru pe care îl pot face este să rămân doar la principiile fundamentale ale lui Isus Hristos, la moartea, înmormântarea, învierea și la puterea și dragostea Lui pentru oameni. În felul acesta nu se poate face nici o confuzie.

Pe mine nu mă interesează la ce biserică aparțin oamenii. Lucrul principal este ca ei să fie creștini. Nu contează că ești protestant, metodist, baptist sau orice altceva ai fi, ceea ce contează este ca tu să fii creștin. Acesta este principalul!

Hristos nu privește la ce biserică aparții, pentru că toate acestea vor pieri în curând. Ele se vor prăbuși și nici nu ne vom mai aminti de ele. Dar principiul creștinismului este condiția pe care o pune Dumnezeu în fața inimii! Și acesta este lucrul asupra căruia nouă ne place să ne concentrăm.

Care este acest principiu? **Să nu-l cunoști pe un frate după biserica de care aparține sau după hainele cu care se îmbracă, ci după ceea ce este în inima lui.**

Mesajul meu din dimineața aceasta, este: „**SUNETUL NESIGUR!**”

Există multe lucruri care dau sunete și există multe sunete neclare. Astăzi, peste tot este nesiguranță. Oriunde privești, în orice națiune, vezi numai nesiguranță.

Întâlnirile celor patru mari puteri arată că ei vin împreună, dar deși scriu declarații, există o incertitudine dacă partea cealaltă se va ține sau nu de angajamentul luat. Este o incertitudine dacă mâine va ploua sau va fi vreme frumoasă. Este

incertitudine în fiecare lucru pe care-l privești, în afară de unul singur, și acesta este Hristos!

Înțelegeți? El este singurul pe care puteți să vă bazați, care este sigur!

Și mai există un alt lucru absolut sigur pentru fiecare persoană de aici. Vreau să vă insuflu încă de la început acest lucru.

Nu este sigur că veți trăi până la terminarea acestui serviciu! Nu este sigur că vă veți mai întoarce vreodată aici! Nu este sigur că veți mai apuca un alt an! Dar există un lucru care este absolut sigur: MOARTEA și JUDECATA care o va urma! Voi sunteți atât de siguri de acest lucru, pe cât este de sigur că Dumnezeu este în cer.

Tu nu poți aranja o întâlnire cu soția ta și să-i spui: „Scumpo, vin să te iau din cutare loc,” pentru că poate interveni ceva și atunci nu mai poți face ce ai spus. S-ar putea să nu fii în stare să mergi acolo.

Poate îi spui celui mai bun prieten al tău: „Frate, am să te întâlnesc. Eu doresc să fac un anumit lucru, și anume, să-ți las banii mei sau îți voi lăsa mașina mea!” În jurul acestor lucruri sunt numai incertitudini. Dar **există un lucru sigur și acela este: că toți veți muri și apoi vine Judecata!**

De aceea, vă rog să purtați tot timpul în inima voastră aceste lucruri, în timp ce vom vorbi despre nesiguranță.

Există oameni care se gândesc în felul următor: „Dacă mergem la biserică și auzim o predică mai bună din când în când, totul este în ordine!”

Este cald, am început să transpir, iar aerul rece care vine de la ventilator, mă face

să răcesc.

Astăzi aş vrea să vă învăţ unele lucruri pe care trebuie să le ştiţi. Ele vă vor face mai buni şi vă vor ajuta de-a lungul drumului. Nădejdea mea este că Dumnezeu vă va face să vă daţi seama cum trebuie să fiţi şi ce ar trebui să fiţi! Iar ceea ce vă voi spune vouă, mă va face şi pe mine să-mi dau seama că trebuie să fiu mai bun decât sunt şi decât am fost.

Doresc ca în fiecare zi să mă lase să mă ridic numai puţin mai sus, mai aproape de Hristos. Pentru aceasta ne-am adunat noi aici în dimineaţa aceasta, cu toată sinceritatea şi curăţia inimilor noastre.

Eu cred că noi nu am venit în această zi călduroasă la biserică, numai de dragul de a veni, ci am venit pentru un anumit lucru şi anume, pentru Hristos. Voi nu veniţi aici ca să mă ascultaţi pe mine, deşi eu mă străduiesc să fac totul cât se poate de bine. Eu însă nu pot să trag pe nimeni la Dumnezeu şi nimeni nu poate să facă aceste lucru, afară de Hristos.

Voi veniţi să ascultaţi cântările probabil. Este bine să cântăm, şi nouă ne plac mult, dar cântările nu pot să atragă pe nimeni la Hristos. Duhul Sfânt este Acela care-i atrage pe oameni la Hristos! Înţelegeţi?

Propovăduirea nu poate să-i atragă, deşi noi ne străduim să o facem cât mai bine. Eu şi păstorul facem totul cât putem de bine, pentru ca oamenii să fie atraşi la Hristos, prin Cuvântul Evangheliei, dar Duhul Sfânt este Acela care atrage inimile şi dă un sunet sigur. Noi putem să predicăm Evanghelia despre ceea ce credem că este drept, dar Duhul Sfânt este Acela care face ca sunetul ei să răsună în inima noastră. Acela este un sunet sigur!

„Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.” (Proverbe 16.25).

Eu m-am îndepărtat puțin de la subiect, dar aş vrea să vă amintesc de o persoană legendară, și anume doamna Jonh Doe. Ea a fost crescută în biserică și a fost o femeie foarte bună, care L-a iubit pe Dumnezeu. Oh, ea a mers la biserică cu mama ei și a fost învățată să facă ce este drept.

Dumnezeule, Te rugăm să ne dai cât mai multe mame de „modă veche” care să-i învețe pe fete și băieți ce este drept ca să poată deosebi binele de rău! Noi avem foarte multă nevoie de aceasta! Astăzi, avem o mulțime de exemple negative, tinerii fiind prinși de fumat, băutură, chefuri, și asta pentru că mamele lor nu și-au făcut datoria.

Acum observați: trupul uman, alcătuirea și anatomia noastră normală, nu este făcută ca să păcătuiască, ci ca să trăiască în neprihănire, să-L slujească pe Dumnezeu.

Dumnezeu nu v-a făcut numai ca să lucrați, să veniți acasă și să vă iubiți copiii. Toate acestea sunt bune, Dumnezeu v-a făcut ca să lucrați; Dumnezeu v-a făcut ca să veniți acasă, să vă iubiți copiii, soția; Dumnezeu a făcut ca soția să fie credincioasă și să-și iubească bărbatul; Dumnezeu a făcut ca copiii să-și iubească părinții – pe mama și pe tatăl lor. Toate acestea sunt bune, dar ele sunt numai baza pentru ceea ce v-a făcut Dumnezeu.

El te-a făcut ca să fii un închinător al Lui. Tu poți să te închini la ceva, indiferent ce este aceasta. Poate că o respecti pe soția ta. Poate că îi respecti pe copiii tăi... Poate venerezi orice: automobilul, etc... îți venerezi plăcerile. Da, tu vei venera ceva pentru că în om este acest simțământ de a se închina la ceva. Dar noi vrem să știm la ce să ne închinăm.

Isus i-a spus femeii de la fântâna Samariei că: *„Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la Iudei.”* (Ioan 4.22).

Atunci femeia a început să-i spună că: *„Unii spun să ne închinăm pe muntele acesta, alții că în Ierusalim trebuie să mergem...”*

Dar El i-a spus: *„...vine ceasul și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește Tatăl.”* (v. 23).

Eu v-am spus zilele trecute despre detectorul de minciuni. Acum aș vrea să fiți atenți! Dacă se pune un detector de minciuni peste tine și tu încerci să schimbi adevărul, deși în interiorul tău, în subconștient, este ceva numit suflet, care nu este de acord cu ceea ce spune mintea ta, intelectul nu va putea conduce vibrația sistemului. Mintea este numai un fel de director. Ea te îndepărtează de Dumnezeu, nu te aduce la El. Tu nu poți să-L cunoști pe Dumnezeu prin mintea ta, prin intelect; sufletul este acela care te conduce. Tu ești ceea ce ești prin sufletul tău!

Isus le-a spus fariseilor: *„Fățarnicilor, cum puteți spune voi lucruri bune?”*

El spunea aceasta atunci când ei îl numeau *„Bunule Învățător”*. El a mai spus: *„Buzele vorbesc din prisosul inimii. Voi Mă urâți, dar cu buzele Mă numiți „Bunule Învățător”. Aceasta este fățarnicie!”*

Vedeți, sufletul gândește un lucru, iar cu buzele vorbești altceva! Ce caz! Ce lucru oribil! Cât de înșelător este un fățarnic! De ce? Pentru că mintea lui spune un lucru, în timp ce sufletul lui spune altceva!

Detectorul de minciuni nu va funcționa la minte, ci la suflet. El nu va funcționa pe intelect! Există oameni care pot să schimbe adevărul. Ei îl schimbă! Deși aceasta este o minciună, o spun atât de bine, că pot amăgi.

Satan este cel mai mare mincinos dintre câți există, pentru că el a amăgit-o pe Eva, iar acum spune aceleași lucruri. Cea mai mare minciună care a fost spusă

vreodată, a avut foarte mult adevăr în ea.

Ce fel de persoană ați fi dacă ați aduce sufletul din interiorul vostru în armonie cu Dumnezeu, astfel încât sufletul vostru și Dumnezeu să fie una? Atunci ați putea cere ce vreți și vi se va da.

Mulți oameni vin la mine în rândul de rugăciune și-mi spun: „Frate Branham, eu am credință din belșug. Parcă am credință să mut și munții.” Cu toate acestea nu au nici o credință! Ei abia au credință să vină pe platformă. Totuși, sunt conștienți de un lucru: că cred! Ei cred intelectual, cu mintea, iar mintea nu-i va aduce niciodată la Dumnezeu. Mintea voastră are numai argumente, dar Dumnezeu nu are argumente. Dacă tu poți argumenta, mintea îți va spune: „Uite, medicul spune că nu pot să trec peste aceasta. Este imposibil!” Medicul, cu intelectul lui, cu inteligența și cu cunoștința lui medicală, ți-a spus cel mai bun lucru pe care l-a învățat, iar tu, cu mintea ta, iei și folosești ceea ce ți-a spus medicul... Dumnezeu nu va putea să atingă niciodată punctul acela, atâta timp cât tu umbli după argumente. Dumnezeu nu ne-a făcut ca să trăim prin intelectul nostru! Noi trăim prin Duhul Sfânt care este în sufletul nostru și care spune: „NU!” la orice argument care se ridică împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Când Cuvântul lui Dumnezeu spune că este așa, nu există nimic în lume care să poată sta împotriva Lui! Iar atunci când tu faci ce spune El, ajungi la partea corectă a lui Dumnezeu. Când ajungi jos, tu poți să ceri tot ce vrei și ți se va da, pentru că acolo nu există nimic împotriva. Acolo nu există argumente.

Haideți să aruncăm toate argumentele! Ele stau în calea voastră. Dați la o parte mintea din drumul vostru! Să nu spuneți ceea ce argumentați, ceea ce gândiți și ceea ce vedeți, ci spuneți ceea ce numește Dumnezeu Adevăr! Acest lucru poate veni numai din interior, din inimă, nu din intelect!

Mintea va face ca în ziua Judecății foarte mulți oameni să fie îngrozitor de dezamăgiți. Va fi îngrozitor să știe că au trăit în biserică și au făcut fapte bune, că

s-au purtat frumos cu vecinul lor, că s-au purtat corect cu toți oamenii, că au fost credincioși față de biserică și că în mintea lor au crezut că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, și cu toate acestea să fie judecați în ziua Judecății și să fie condamnați.

Isus a zis: *„Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei care o găsesc.”* (Matei 7.14).

Eu vă spun celor care ați venit în dimineața aceasta aici, că trebuie să vă ridicați și să luați aminte la aceste lucruri! Voi sunteți destul de bătrâni. Ați auzit destul Evanghelia propovăduită, de aceea s-ar cuveni să fiți în stare să părăsiți laptele și să veniți la o dietă de Evanghelie solidă, reală, da, să veniți în locul care se cuvine bărbaților și femeilor!

Pavel a spus: *„...voi care de mult trebuia să fiți învățători, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.”* (Evrei 5.12).

Omul este ceea ce este în sufletul lui. Nu în mintea ta, nu în argumentele tale, nu pentru că zici: „Voi avea o poziție mai bună pentru că mă voi asocia cu o companie mai renumită dacă devin creștin.” Acestea sunt argumente, înțelegeți? Voi nu trebuie să faceți așa. Să nu faceți asta! Voi aveți nevoie de o experiență nouă, de o naștere nouă, de ceva care să se întâmple în suflet, nu în minte, care să pună la o parte toate argumentele în așa fel încât să deveniți o creatură nouă. Atunci sunteți în Hristos Isus.

Doamna John Doe era o femeie bună. Ea s-a căsătorit cu domnul Doe, care era un bun creștin. La vârsta de treizeci de ani, doamna Doe era foarte activă. Curând ea a început să se asocieze cu vecinii și cu alți oameni. Nu cu oameni răi, ci cu oameni buni, oameni religioși poate chiar din cartierul ei. Ea era cunoscută ca o femeie bună. Dar curând s-a întâmplat ceva: a început să fie atrasă de un alt bărbat: „Păi, este mai atrăgător!” Era mai atrăgător decât bărbatul ei. Și astfel a început să se îndrăgostească de el.

Acum ascultați: Jos în sufletul ei, Cuvântul lui Dumnezeu a început să clocotească și să spună: „Ești greșită! Tu ai făcut un jurământ de credință: că vei sta lipită de soțul tău până când veți fi despărțiți de moarte, indiferent cum arată el comparativ cu altul.”

Nu contează că un bărbat sau o femeie este mai atrăgător, tu ești legat (de soțul sau de soția ta) până când vă va despărți moartea. Dar dacă mergi la intelect, te vei gândi: „Aici este doamna John. Ea a făcut aceasta.” Și tot argumentând, vei vedea că celelalte femei încep să fie mai demodate, că poartă haine învechite, ba mai mult, că poartă aceleași haine și iarna și vara, și cu aceasta, ieși afară!

Doamnelor, vă rog să mă iertați, pentru că nu vreau să vă supăr și nici să vă jignesc. Eu nu am venit aici ca să vă rănesc, Dumnezeu știe că vă spun adevărul, dar trebuie să propovăduiesc Evanghelia pentru ca voi să cunoașteți adevărul (și apoi vă privește ce veți face cu El). Când veți merge să faceți acele lucruri pe care ați auzit că nu aveți voie să le faceți, veți argumenta: „Dacă femeia aceasta poate să facă... Ea este vorbită numai de bine. Merge la biserică de fiecare dată și trăiește în societatea înaltă. De ce nu pot să fac și eu ca ea?”

Acestea sunt argumentele minții, când sufletul îți spune că nu este bine ceea ce faci. În grădina Eden, Dumnezeu i-a învelit pe bărbat și pe femeie. El nu i-a dezgolit niciodată, înțelegeți? Însă tu vii cu argumente, cu scuze: „Păi și celelalte fac așa!”

Fetelor tinere, voi să ascultați în dimineața aceasta ce spune Evanghelia. Da, Evanghelia a spus: „*Femeile să se îmbrace modest!*” nu indecent, ci cu „haine modeste”, „dar vedeți, aceasta este fără farmec, dizgrațios”.

Știți ce s-ar întâmpla la Zurich, Elveția, dacă o femeie ar ieși pe stradă îmbrăcată ca la noi în America? Ar duce-o imediat la închisoare și ar declara-o nebună. Desigur.

Când am fost la Roma, Italia, și am vizitat catacombele, la poartă, în apropierea mormântului sfântului Angelo, era un afiș pe care scria: „Femei americane, vă rugăm să vă îmbrăcați în semn de respect pentru cei morți!” Și într-o țară decăzută și coruptă ca Italia trebuie puse asemenea cuvinte la adresa femeilor americane? Cauza acestor lucruri sunt predicatorii noștri, pentru că nu spun adevărul de pe platformă. Amin. Acesta este adevărul!

Observați, femeia merge înainte. Ea crede că este bine ceea ce face, de aceea după un timp își părăsește bărbatul și pleacă cu altul, de exemplu un comerciant care călătorește mult, pentru că este mai chipeș, mai înalt. Dar după ce mai trece o vreme, constată că el nu este la fel ca primul ei bărbat. Vedeți, nu este la fel de amabil ca și el. Și atunci își spune: „Oh, am greșit, dar am să mă îndrăgostesc de altul!” Vedeți? Ea merge înainte, călătorește; merge la biserică în continuu pentru că păstorul nu i-a șters numele din registru. Da, ea merge la biserică, dar în același timp trăiește cum îi place!

Predicatorul a știut să întrebe numai: „Acum uitate, doamna Doe, crezi dumneata în Isus Hristos?”

„Da, cred din toată inima mea!” dar faptele, roadele ei, dovedesc că nu este adevărat.

Nu ascultați un sunet nesigur! Lăsați ca el să răsună de aici din Evanghelie. Prin faptele ei, ea dovedește că nu crede, pentru că dacă ar crede nu ar face ceea ce face. Nu, ea nu ar proceda în felul acesta, ar avea alte gânduri și s-ar lăsa condusă de suflet, nu de minte.

Prima dată, ea L-a întristat pe Dumnezeu atunci când a început să-și înșele bărbatul. Într-o parte este intelectul ei, iar în cealaltă este sufletul ei, și între ele este o linie de separare pe care, dacă o trece nu mai poate traversa niciodată înapoi. Gândiți-vă bine la aceasta. Ea merge tot înainte.

Când începe să păcătuiască împotriva sufletului, care se află înăuntrul ei și care vorbește despre Dumnezeu, ea se lasă condusă de intelect și lasă sufletul singur.

Biblia spune însă: „*Sufletul care păcătuiește, va muri!*” (Ezechiel 18.4,20). „A muri” înseamnă „A separa”.

Atunci, sufletul, conștiința, care cândva te atenționa în tot ceea ce făceai, nu mai este acolo și tu faci totul prin intelect. Mergi și aderi la o biserică rece, veche și formală care nu crede aceste lucruri. Ce va urma? Sufletul care te-a condamnat atunci când ai spus prima minciună, când ai îmbrăcat acele haine imorale, sau când ai făcut prima faptă rușinoasă, începe să moară și la un moment dat, nu vei mai simți nimic. Tu vei merge înainte, dar după o vreme, moartea te va ajunge din urmă.

Tu trăiești acolo afară. Păstorul tău va veni și-ți va spune: „Toate lucrurile sunt în regulă, sora mea. Poți să pleci liniștită, pentru că totul este în ordine.” Și ea va crede la fel. Dar va merge tot în jos. De ce? Pentru că are o mulțime de argumente care o fac să creadă că este bine: a mers la biserică; a participat la ajutorările de caritate; a făcut tot ce este bine (așa gândește ea, totul este corect în mintea ei). Ea a urmat îndemnul minții: „Știu că trebuie să merg la biserică, că trebuie să fiu prietenoasă, că trebuie să mă port frumos cu vecinii. Da, știu că trebuie să fac asta și cealaltă.”

Și totuși, ce este aceasta? Ea L-a întristat pe Domnul, fapt pentru care în ceasul morții, atunci când zace pe patul suferinței, se trezește dintr-o dată și strigă: „Oh, Dumnezeul meu! Sunt pierdută!” (Fratele Branham bate de două ori în amvon).

Păstorul va spune atunci: „Faceți-i o injecție, pentru că delirează!” Și i se face o injecție. Ea vrea să spună ceva, dar nu mai poate vorbi, ci bolborosește numai ceva. Ce este aceasta? Faptele ei au ajuns-o din urmă înainte de moarte. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon).

Dar acest lucru nu este valabil numai pentru femei, ci și pentru bărbații care au respins dragostea lui Isus Hristos, L-au respins și L-au batjocorit. Eu sunt absolut sigur că așa va fi. (Bate de cinci ori). Tu L-ai întristat atât de mult, încât nici nu mai poți să-L simți, dar într-o zi toate lucrurile prin care L-ai supărat, vor veni din nou la tine: lucrurile murdare și rele, flecăriile, sporovăielile, îmbuibările, egoismul, absolut tot ce ai făcut! Ele vor veni din nou la tine atunci când vei fi pe patul de moarte.

Cum a oprit injecția în aceste zile din urmă, mărturiile a mii de oameni aflați pe patul morții: „Faceți-i o injecție și adormiți-l, căci vrea să vorbească!”

Ce este aceasta? Sufletul lui l-a ajuns din urmă. Când intelectul se pregătește să eșueze, vine sufletul și duhul. Minte, intelectul prin care ai trăit, va pieri. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Dar sufletul pe care l-ai întristat ascultând de intelectul tău, te va obseda în veșnicie. Amin.

Tu să nu ascuți un sunet nesigur, ci să crezi Evanghelia în plinătatea ei. Da, domnule.

Poate veți zice: „Eu am mers la biserică și am făcut ce era drept. Mi-am plătit toate zeciuielile.” Totul este în regulă, dar este numai intelectul.

Priviți, ei încearcă să-i amorțească cu ajutorul injecției „hypo” ca să nu mai știe nimic, iar când sufletul îi ajunge din urmă, încearcă să vorbească pentru că își dau seama că argumentele și mintea lor pier o dată cu creierul.

„Piere o dată cu creierul?” Da, domnule, mintea pier o dată cu trupul tău

Vă voi dovedi aceasta. Detectorul de minciuni nu vă ia mintea. Vibrația nervilor voștri nu funcționează în minte, ci în suflet. Amin. Astfel, intelectul vostru moare în

clipa în care creierul își încetează funcționarea. (Fratele Branham bate de trei ori în amvon). Când sângele nu mai ajunge la creier și când nervii încetează să mai funcționeze, vă ajunge din urmă sufletul.

Sufletul a ajuns-o din urmă și pe acea femeie, iar ea a strigat: „Dumnezeule sunt pierdută!” Dar ei cred că delirează! Acesta este motivul pentru care îi fac o injecție ca să adoarmă. Atunci ea nu mai poate să vorbească. Încearcă, se chinuiește, este în agonie, iar doctorul spune: „Fă-o și pe cealaltă! Adoarme-o!” și tot așa până când îngerul morții vine și îi ia duhul. Dar injecția amorțește carnea și mintea, în timp ce sufletul rămâne treaz și el știe că este privit de Dumnezeu. (Fratele Branham bate de două ori în amvon). Sufletul acesta o va obseda prin toate epocile veșniciei.

De unde veniți voi? Și unde mergeți? Voi ați venit din veșnicie și ați pășit într-un spațiu micuț numit timp. Dar când plecați de aici, ieșiți din timp și intrați din nou în veșnicie. Locul în care mergeți, depinde însă de ceea ce sunteți în sufletul vostru. Oh, Doamne! În regulă!

Este mai bine acum? În regulă.

Deci voi mergeți în veșnicie. Poate vreun păstor să meargă sus și să spună: „Păi, scumpa și iubita noastră soră a fost o membră loială în biserica noastră. Ea a venit la biserică în fiecare zi de sabat. Da, ea a făcut toate aceste lucruri, iar este acum în slavă!”

Dar dacă s-ar cunoaște măcar adevărul: că sufletul ei se află într-un loc de chin numit iad, pentru că a ascultat de un sunet nesigur. Da, ea a plecat în veșnicie fără să-L fi cunoscut pe Dumnezeu, fără să-L cunoască pe Hristos și nașterea din nou. Ea L-a crezut în inima ei; L-a crezut în mintea ei și a crezut că este în ordine, dar a fost greșită.

Sufletul vostru trebuie să facă aceasta. O, Dumnezeule, ai milă!

Ascultați sunetul sigur! Evanghelia nu are un sunet nesigur. Pavel a spus: „*Dacă sună o trâmbiță...*” dacă soldatul aude trâmbița sunând... În dimineața aceasta, sunt mulți veterani aici. Ei știu ce înseamnă semnalele date de goarnă. Dacă goarna nu dă un sunet sigur, ci face numai un zgomot mare, cum va ști soldatul pentru ce să se pregătească?

Dacă o biserică spune: „Fă asta!”, o altă biserică spune: „Fă cealaltă!”, a treia spune: „Fă aceasta”, iar alta zice: „Fă aceea”, cum poate ști creștinul ce să facă? Una spune într-un fel, iar alta spune altceva. Dar eu îți spun scumpul meu frate, că este un loc unde nu există sunet nesigur. Acel loc este Biblia, Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Aceasta este Evanghelia, iar Evanghelia este puterea și legitimarea Duhului Sfânt în acțiune. Da. „Sunetul nesigur.”

Când a fost pe pământ, Isus a știut pe ce stă. El a știut cine este, de aceea a zis: „*Am putere să-Mi dau viața și am putere să o iau iarăși.*” Nu era nici o nesiguranță cu privire la aceasta. „*Eu am...*” Aleluia! „*Eu am putere s-o dau și am putere s-o iau înapoi.*” „Da, domnilor. Nimeni nu Mă poate opri.”

Orice bărbat și orice femeie născută din Duhul lui Dumnezeu, știe unde se află, indiferent câți sunt cei care spun „da” sau „nu”. Ei știu pe ce stau. Nu există nici un sunet nesigur! Aleluia! Oh, Doamne!

Oh, ce persoane binecuvântate sunt bărbații și femeile care posedă Duhul Lui. Nu-i de mirare că David a spus că el era binecuvântat. Așează-l pe masa de operație și apoi încearcă să scoți afară binecuvântarea din el! Nu o vei găsi niciodată, pentru că ea este o putere ascunsă. Oh, ea este acolo, dar este ceva ascuns. Fiecare bărbat și femeie care au dorit-o, au primit-o! Nu este nici o îndoială cu privire la ea. Fiecare bărbat născut din Duhul lui Dumnezeu, știe când a trecut din moarte la viață; da, el cunoaște locul, ceasul și minutul. (Fratele Branham bate de șase ori în amvon).

El știe când a trecut de la moarte la viață, când necredința în Cuvântul lui Dumnezeu s-a schimbat într-o credință deplină a fiecărui Cuvânt, când trufia și lucrurile închipuite au trecut. Creștinii umiliți, știu când au trecut la viață. Amin.

Fiecare om care L-a primit a avut ceva deosebit. Lumea a știut aceasta. Fiecare femeie care L-a primit a avut ceva deosebit și lumea a știut aceasta. Lumea poate să vadă acest lucru. Cum? Faptele tale dovedesc cine ești tu. Poate că cineva pretinde că-L are, dar faptele lui vorbesc mai tare decât vocea lui. Viața ta dovedește cine ești!

Samson a posedat această Putere. Cei mai mulți oameni încearcă să și-l imagineze pe Samson ca fiind un bărbat puternic, cu umerii lași, un om grozav care poate să ia poarta cetății în spate și să plece cu ea. Dar aceste lucru nu m-ar impresiona deloc dacă ar fi vorba despre un bărbat puternic, Samson însă, nu era un bărbat voinic. Toată Scriptura spune că era un om mic, un prichindel. Dar el era binecuvântat. De ce? Pentru că așa s-a născut.

La fel este și cu tine. Tu devii binecuvântat atunci când te naști din nou. Nu atunci când te binecuvântează un preot, sau un predicator, ci atunci când Dumnezeu îți dă nașterea din nou prin Duhul Sfânt, când te naști în Împărăția lui Dumnezeu, un copil al Lui.

Samson a avut aceasta în el. Și Cel ce făcea aceste fapte mărețe nu era Samson, ci puterea din el.

Acesta nu este un cuvânt magic. Acesta nu înseamnă frecarea unui picior de iepure după ureche, nici să scuipi pe o potcoavă de cal, pe care s-o arunci apoi cât colo - aceste lucruri le face magicianul...Acesta nu-l face pe om să trăiască o viață mai deosebită, nu este mai mult decât a adera la o biserică, sau decât să-ți scrii numele într-un registru, sau să fii botezat.

Ceea ce-l face pe om să fie deosebit, este Dumnezeu și aceasta prin nașterea din nou. El îi dă puterea Sa ascunsă și îl binecuvântează prin Duhul Sfânt.

Când Samson a pășit afară, a venit leul la el. O, Doamne, leul voia să-l sfâșie! Un om micuț, un prichindel cu părul creț și șapte bucle de păr care îi atârnavă pe umeri. El era la fel de plăpând și de mic ca orice om care este fără Dumnezeu. Da, dar în momentul în care leul se pregătea să se repeadă la el, puterea ascunsă în Samson a ieșit la suprafață. Duhul Sfânt a venit peste el, așa că l-a apucat pe leu și l-a ucis de parcă ar fi fost un miel.

Aceasta este! Creștinul nu dă niciodată înapoi. El nu se ceartă niciodată cu privire la aceste lucruri, ci stă liniștit pentru că acea Putere ascunsă, binecuvântarea Duhului Sfânt este cu el pretutindeni și lucrează în locul lui. Aleluia!

David avea și el această Putere. El știa despre ce vorbește, așa că nu a avut nici un motiv să se teamă de Goliat. Nu piatra din praștia lui David l-a ucis pe Goliat, ci Puterea ascunsă în el, binecuvântarea lui Dumnezeu. Când David a dat drumul la ceea ce posedă, Dumnezeu a luat-o și a binecuvântat-o cu Puterea ascunsă.

Deci nu David, nici piatra pe care a aruncat-o cu praștia, l-a ucis pe filistean, ci binecuvântarea care era peste David. Amin.

Copiii evrei posedau această putere. Ei aveau curaj și au spus: *„Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze din cuptorul încins. Iar dacă nu o va face, tot nu ne vom închina înaintea acestui chip!”* Ei nu aveau nici o nesiguranță, nici o neclaritate.

David nu avea un sunet nesigur când a spus: *„Cum aș putea să stau liniștit și să-l las pe filisteanul acela netăiat împrejur să-L sfideze pe Dumnezeul cel viu și oștirea Sa?”* Apoi a continuat: *„Voi lupta eu însumi!”* Amin.

El nu era nesigur! David știa pe ce stă!

Dumnezeu i-a zis lui David: *„Eu te-am scos din țarcul oilor, când erai numai un păstor al oilor tatălui tău, și ți-am făcut un nume mare, te-am ridicat între cei mai mari bărbați ai lumii.”* (Fratele Branham bate de nouă ori în amvon).

Saul s-a uitat la el și a zis: *„Du-te și fă ce ai în inimă și Dumnezeu să fie cu tine.”*

Nu nesiguranță. Ei Îl cunoșteau pe Dumnezeu. Aveau experiență cu El, de aceea nu era nici un sunet neclar sau nesigur cu privire la El.

David a spus: *„Voi merge să mă lupt cu el și chiar astăzi îi voi tăia capul.”* Nu David era cel ce vorbea, ci Dumnezeu în el. Aceasta era puterea ascunsă în el. Nici un pic de nesiguranță. Totul era pozitiv, nu negativ!

Cei trei copii evrei (Șadrac, Meșac și Abed-Nego) au spus: *„Noi nu ne vom pleca în fața dumnezeilor voștri. Noi nu ne vom închina la religia voastră păgână și formală. Dumnezeul nostru este în stare să ne salveze și chiar dacă nu o va face, noi tot nu ne vom închina. Mai bine murim pentru El!”*

„Aruncați-i în cuptorul încins!”

Și știți ce s-a întâmplat? Când L-au crezut pe Dumnezeu pe Cuvânt și au pășit în cuptorul încins, Puterea ascunsă în ei a venit la suprafață. Amin. În mijlocul lor a apărut Unul care semăna cu un fiu de Dumnezeu. El a îndepărtat fierbințeala și a avut părtășie cu cei trei în mijlocul celei mai mari încercări prin care au trecut vreodată.

Fiecare bărbat și femeie care este născută din nou din Duhul lui Dumnezeu, când

vine ceasul încercării, ia poziție și stă pentru Dumnezeu fără nici o nesiguranță!

Ei l-au aruncat pe Daniel în groapa cu lei. El nu era însă nesigur, ci a stat liniștit pentru că poseda Puterea ascunsă, nu un picior de iepure, nici un talisman în jurul gâtului.

Eu nu pot suporta acele cruciulițe și talismane pe care le poartă atât protestanții cât și catolicii. Ele nu au nici o putere! Nu este problemă că le poartă, ci pentru că se închină la ele. Astfel, le pun în mașină cu gândul că îi vor feri de accidente, dar ele nu pot face aceasta. Numai mâna lui Dumnezeu poate să facă acest lucru!
Amin

Șarpele de aramă era în ordine. Nu era nici o condamnare în faptul că șarpele de aramă a fost înălțat pe prăjină, dar atunci când au început să se depărteze de Dumnezeu și să se închine șarpelui, profetul l-a stricat. Amin.

Iată-vă acolo!

Daniel a coborât în groapă fără nici o nesiguranță: „*Dumnezeu poate să mă scape de leii aceștia!*” Și eu cred că atunci când leii aceia au privit spre el, au văzut o aureolă de foc în jurul lui. Oricărui animal îi este frică de foc, voi știți aceasta! Și au dat înapoi! Ce era aceasta? Puterea ascunsă din inima lui Daniel care a ieșit și l-a îmbrăcat în ea.

Aceasta era Puterea ascunsă, binecuvântarea lui Dumnezeu care era peste profet și care l-a învăluit în Focul sfânt. Era la fel ca odinioară la Dotan, când Ghehazi a privit și a văzut în jurul lui Elisei acele care de foc conduse de îngeri. În jurul lui Daniel era Puterea ascunsă.

Când Petru și Ioan au trecut pe la poarta numită „Frumoasă”, Domnul le-a vorbit

despre un olog care zăcea acolo. Ei nu aveau nici o nesiguranță, măcar că nu erau oameni învățați; nu aparțineau de nici o biserică, dar nu aveau nici o îndoială cu privire la experiența lor. Ei posedau pozitivul. Nu aveau bani, nu aveau calitatea de membru, nu aveau educație, dar Petru a spus: „Ceea ce am îți dau: „În Numele lui Isus Hristos, ridică-te și umblă!”

Ei aveau puterea ascunsă. Deși erau îmbrăcați ca și ceilalți oameni, umblau pe stradă și mâncau la fel ca și cei din jurul lor, totuși înlăuntrul lor purtau o binecuvântare care le dădea siguranța: ei știau pe ce stau.

Petru a spus: „Eu nu am educație, nu aparțin de nici o biserică, nu cunosc teologie și nu am nici bani, dar ceea ce am îți dau cu plăcere; dacă vrei să primești.” „Ce anume?”

„În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, ridică-te și umblă!”

Nici o nesiguranță. Nu: „Ridică-te și încearcă, vezi, poate vei reuși să-ți miști piciorul!” Nu: „Ridică-te și încearcă, poate te vei face bine!” Nu, ci: „În Numele lui Isus Hristos, ridică-te și umblă!” Iată-vă acolo!

Sunetul nesigur dă un sunet nesigur! Oh, ce se va întâmpla? Oh, Doamne.

Ștefan a avut atât de mult din acea binecuvântare atunci când a fost împrorșcat cu pietre! Oh, Doamne! El avea atât de mult din Puterea ascunsă, încât a devenit o altă persoană. El a privit în sus și l-a văzut pe Isus stând la dreapta mării lui Dumnezeu și astfel nu a simțit nici măcar o lovitură atunci când pietrele l-au lovit din toate părțile.

Eu pot să-l văd pe Ștefan cum a îngenunchat în timp ce dușmanii lui îl scuipeau și-l loveau cu pietre, cum a ridicat privirea spre cer și a spus: „Tată, nu le ține în

seamă păcatul acesta! Eu îi iert, Tată." Înăluntru lui era atât de multă binecuvântare! Ce s-a întâmplat? Eu vă spun că cerurile s-au deschis. Duhul care era peste el a deschis drumul printre nori, printre stele, prin neguri, până când L-a putut vedea pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu. El a spus clar: „*Văd cerul deschis...*”

Frate, eu prefer să am această Putere (Fratele Branham bate de două ori din palme) decât să am toată educația, sau toți banii pe care i-aș putea îngrămădi. Eu arunc toată educația mea, toată teologia omenească, toată averea, pentru că toate rămân aici, dar Puterea ascunsă care a fost siguranța Evangheliei, te va lua în ceruri și te va purta biruitor prin văile umbrei morții. Amin!

Ștefan știa despre ce vorbește. El a spus: „*Văd cerurile deschise...*” El avea binecuvântarea, posedea Puterea ascunsă care l-a făcut să nu simtă loviturile bolovanilor. Ei îl loveau din toate părțile, dar Ștefan era ca un prunc micuț întins în brațele Mamei sale și Dumnezeu l-a legănat ca să adoarmă la sânul Lui.

Biblia nu spune că Ștefan a murit (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Biblia spune: „*Ștefan a adormit*” Dumnezeule, ai milă!

Frate, aceasta doresc să primesc și eu la capătul drumului. Dumnezeu l-a pus la sânul Lui și l-a legănat ca să adoarmă, dar mai înainte de aceasta i-a zis: „Uite, fiule, privește unde te duc.”

El avea o binecuvântare. El avea Puterea ascunsă, nu piciorul unui iepure, nu un talisman în buzunar; el posedea în suflet ceva care l-a schimbat și l-a făcut un om nou.

Pavel a zis: „*Viața pe care o trăiesc acum....*” (prin aceasta arăta că este o viață diferită de cea trăită mai înainte) „*Căci nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.*” Da.

Ioan, proorocul, avea un sunet sigur în glasul său. El a fost iubit de Domnul; Ioan este cel care stătea pe pieptul Domnului. El a avut părtășie cu Isus, a trăit până la vârsta de o sută de ani, a făcut semne și minuni și a avut multe descoperiri.

Dar cei din jurul său au spus: „*Este un vrăjitor!*” apoi l-au luat și l-au fiert timp de 24 de ore într-un cazan cu ulei. Dar știți ce s-a întâmplat? Puterea ascunsă a ieșit afară, da, puterea care era în inima lui l-a învăluit pe deplin, așa că atunci când l-au pus în cazan, binecuvântarea era peste Ioan. Când l-au scos afară, el nu avea nici măcar miros de la uleiul în care l-au fiert. Atunci ei au spus: „*Este un vrăjitor! Un ghicitor! El este Beelzebul!*”

Fiecare bărbat sau femeie care au încercat vreodată să trăiască pentru Dumnezeu, au fost acuzați de lucruri murdare: „*El este un vrăjitor, așa că a vrăjit uleiul...*” Dar adevărul este că Ioan avea atât de multă putere din Dumnezeu în el, atât de multă.....nu vrăjitorie.

Ce era aceasta? Puterea ascunsă a lui Dumnezeu care era în el. El arăta ca oricare alt om, mânca la fel ca un om, dormea ca un om, a plâns ca un om; el era un om, dar Dumnezeu era în acel om. Binecuvântarea Lui era în el.

David a spus: „*Binecuvântat este omul...*” Nu nesiguranță! El știa despre ce vorbește.

Mie nu-mi pasă ce spune lumea, sau ce spui tu despre el (despre un creștin) – dacă vrei să-l enervezi, nu vei reuși pentru că el nu se enervează. Lui nu-i pasă că tu vorbești despre el; nu va da nici o atenție la aceasta, ci va merge înainte pentru că are o binecuvântare înlăuntrul lui. El se va ruga pentru tine, da, aceasta este adevărat. Tu vei putea face orice, pentru că el nu va da atenție la toate acestea. El nu-i va vorbi niciodată de rău pe vecinii lui și nici nu va crea probleme în jurul lui. El va fi un împăciuitoare și va face tot ce poate, pentru că este un copil al lui Dumnezeu. Binecuvântat este un asemenea om! Da.

La Rusalii, când s-au adunat în camera de sus, apostolii erau la fel ca și ceilalți oameni. Ei au încuiat ușile și ferestrele de teama prigoanei. Ei erau botezați în apă, dar nu posedau Puterea ascunsă, nu aveau siguranță.

Unul din ei a spus: *„Dacă este El, vreau să îmi pun mâna în coasta Lui. Vreau să-mi pun degetele în urmele lăsate de cuie în mâinile Lui...”*

Altul le-a zis femeilor: *„Oh, aceasta este o prostie! Voi nu ați văzut nimic!”*

Dar în timp ce stăteau acolo sus, deodată a venit din cer un sunet și Puterea ascunsă S-a coborât peste ei. Atunci au ieșit pe străzi bucurându-se și laudând pe Dumnezeu, propovăduind Evanghelia și dându-i slavă lui Dumnezeu pentru lucrarea Lui. Ei posedau acum Puterea ascunsă, aveau o Putere despre care lumea nu știa nimic. Acum este la fel. Să nu credeți sunetul nesigur! Evanghelia nu are un sunet nesigur.

Voi spuneți: *„Frate Branham, eu cred că biserica mea propovăduiește Evanghelia.”* În regulă. Isus a zis: *„Acum vă voi da ceva anume ca să credeți.”* Și a continuat: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, iar cine nu va crede va fi osândit.”* Amin. Oh, mă simt atât de bine!

„Și” este o conjuncție. Nu vă opriți aici! *„Propovăduiți Evanghelia!”* și *„aceste semne îi vor urma pe cei ce cred!”* Nu un sunet nesigur! Aceasta este Evanghelia. Amin.

Ei au scos draci: *„În Numele Meu vor scoate draci!”* – acesta nu este un sunet nesigur. Evanghelia spune că acesta este un sunet clar. Glorie! Aleluia! Oh, Doamne, acesta este tonul clopotului – când ei scot draci (Fratele Branham bate de 7-8 ori în amvon).

„Ei vor vorbi în limbi noi.” Eu nu mă refer la sunetul nesigur de acum. Ei vorbesc cu cunoștință, cu descoperire. Ei au adevăratul dar al vorbirii în limbi. Este ceva care ia loc în ei când o fac. Acela nu este un sunet neclar, nu este un sunet de necredință, nicidecum. Dacă există o mulțime de comportări (cum vedem de multe ori), aceea este necredință, dar când vorbiți cu cuvinte clare, cu tălmăcire, cu descoperire... Aleluia! Acela este clopotul Evangheliei. Acesta nu este un sunet nesigur.

„Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.” Acesta nu este un sunet neclar.

Voi, oameni scumpi care aparțineți de Biserica lui Hristos, stați acolo în spate și spuneți: „Aceasta este de la Satan!” Așa să fie? Atunci Biblia este de la Satan. (Fratele Branham bate o dată în amvon). Înțelegeți?

Biblia spune că: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși.”* „*Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.*” Nu este un sunet nesigur. Fiți atenți, căci voi auziți o mulțime de teologie în biserică: aceasta este un sunet nesigur. Ea nu corespunde cu Biblia.

Pavel a spus: *„Dacă trâmbița dă un sunet neclar, cum putem să știm că trebuie să ne pregătim de luptă?”* Da, domnilor! Oh, Doamne!

Isus a spus: *„Aceste lucruri pe care le fac Eu, le veți face și voi, ba veți face altele și mai mari, pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu.”* Acesta nu-i un sunet nesigur, nu-i un lucru nesigur. În ziua de Rusalii, Petru a spus în cuvântarea sa: *„Pocăiți-vă, și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* Acesta nu este un sunet nesigur.

Nu există nici un loc în Biblie în care Dumnezeu să fi poruncit stropirea unei persoane. Stropirea este un sunet nesigur. În Biblie nu este nici un loc în care

cineva să fi botezat altfel decât în Numele lui Isus Hristos. Tot ce este contrar acestui Cuvânt, este un sunet nesigur.

Citiți Biblia, ea este Evanghelia. Ea este Sămânța, și această Sămânță va purta roadele ei.

Oh! Este cald, nu-i așa? Dar asta-i bine!

Noi avem nevoie de un Foc și acesta este botezul cu Duhul Sfânt și cu Foc, ca să ardă senzațiile și formele din noi și să ne aducă înapoi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Atunci teologia omenească învățată într-un seminar și toate celelalte învățături omenești vor trece și Dumnezeu va putea să intre în inima voastră. Aceasta este tot ce contează. Nu a spune: „Ave Maria”, nu a spune „Crezul apostolic”, nu, toate acestea nu au nimic în comun cu Biblia.

Isus a spus: *„Dacă un om nu se naște din nou nu va intra cu nici un chip în Împărăția lui Dumnezeu.”* Amin. Nici un sunet nesigur nu intră acolo.

Când Ilie a fost luat la cer... Lăsați-mă să vă arăt ceva. Când Elisei s-a luat după Ilie ca să vadă ce se va întâmpla cu el, Ilie i-a zis: *„Ce vrei?”* Vedeți, un model pentru Hristos și biserică.

„Elisei i-a răspuns: *„Vreau să văd ceva.”*”

Ilie: *„Ce vrei să vezi?”*”

Și Elisei a răspuns: *„Eu vreau o dublă măsură din Duhul Tău, când vei pleca.”* În Elisei era o foame - el avea teologia, era intelectual și el flămânzea după putere. Minte lui o dorea. Sufletul lui tânjea după ea, ceea ce însemna că nu o posedea.

Ilie i-a răspuns: „*Tu-mi ceri un lucru greu! Dar dacă mă vei vedea când voi pleca, vei primi ceea ce ai cerut.*” Frate, el l-a urmărit pe profet; a fost atent la fiecare mișcare pe care o făcea el. Când a venit ziua hotărâtă și Ilie trebuia să apară în prezența lui Dumnezeu, El i-a trimis jos un înger cu un car de foc. Glorie! Oh, Doamne! El i-a trimis un car tras de cai de foc și a zis: „*Preaiubitul Meu slujitor, vino sus! Tu ai făcut ce este bine!*” Iar Ilie a spus: „*Elisei, văd că tu mă urmărești cu atenție*”, apoi și-a dat jos mantaua și i-a aruncat-o. Elisei a luat mantaua și a îmbrăcat-o. Nu nesiguranță, ci a pornit spre Iordan. Aleluia! El a văzut ce a făcut Ilie acolo și a procedat la fel. Iordanul s-a deschis și el a putut să îl treacă pe uscat. El a spus: „*Dacă El este încă Același și dacă Duhul Lui este peste mine, apa se va deschide din nou.*” Nu nesiguranță!

El a lovit apa și a spus: „*Unde este Dumnezeul lui Ilie?*” Și Iordanul s-a despărțit de la un capăt la celălalt așa că a putut să-l treacă. Ați observat? El nu a trebuit să meargă la școala de profeți ca să fie inițiat. Glorie! Ah! Nu a avut nevoie de nici o educație! Teologia lui s-a terminat. El avea pus în suflet ce trebuia să facă. Priviți-l, Elisei a procedat în totul ca Ilie.

Isus a spus: „*Voi veți bea același pahar pe care-L beau și Eu. Veți fi botezați cu același botez și lucrurile pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” Ce a făcut El? A vorbit în limbi, a scos draci, a propovăduit Evanghelia, a vindecat bolnavi. Și lucrările pe care le-a făcut El, le vom face și noi; iar la sfârșitul zilelor, cei care suntem în El, vom învia din morți așa cum a înviat și El.

Eu nu-mi pot trezi băiatul dimineața. Arată de parcă la el ziua și noaptea sunt întoarse roată. Eu i-am zis: „*Billy, tu nu vei avea niciodată justificare pentru că stai întins în felul acesta!*” Scoală-te! Tu nu faci nimic altceva decât să mergi afară ca să-ți speli dinții, să-ți privești mașina și apoi vii înăuntru și te așezi ca să citești. Nu mai sta în pat pentru că lenevia nu este bună!

Dumnezeule, ai milă de acești creștini cu inima leneșă care cunosc atât de mult despre această Evanghelie și spun atât de puțin la oameni.

El mi-a răspuns: „Tăticule, eu nu pot să mă scol mai devreme.” „Uită-te Billy, într-una din aceste zile nu vei mai avea un tătic care să aibă grijă de tine. Într-o dimineață, tatăl tău va pleca. Tu vei intra atunci în cameră și-l vei găsi întins acolo. Atunci îl vei scutura, dar degeaba, pentru că nu se va mai trezi.” Apoi am mai spus: „Atunci, mă vei transporta într-un sicriu, în această bisericuță mică. Tu vei trece pe acolo plângând, și când vei vedea mormântul, vei spune: „Aici odihnește bătrânul meu tată. Îmi pare atât de rău că nu am ascultat de el....”, dar să nu uiți, Billy, că eu m-am sculat întotdeauna devreme.”

..... sunete de trâmbiță binecuvântate, eu voi apărea la prima înviere. Eu cred în această sculare devreme într-o zi glorioasă, prin harul lui Dumnezeu. Aleluia! Cred această Evanghelie pe care o propovăduiesc. Da, eu cred că acesta este Adevărul adevărat. Mantaua lui Elisei nu are sunet nesigur. Nu există sunet nesigur.

Congresmanul Upshaw... nu a fost nici un sunet nesigur atunci când Duhul Sfânt mi-a arătat referitor la el înainte chiar ca medicii să știe despre ce este vorba. Nu a fost un sunet nesigur atunci când medicii mi-au spus că voi muri, dar Dumnezeu m-a vindecat. Acesta nu era un sunet nesigur.

Nu a fost un sunet nesigur nici în noaptea când îngerul Domnului a venit la mine în Green`s Mill și mi-a spus: „Tu ai fost născut în lume pentru scopul acesta!” Nu un sunet nesigur.

Eu am mers și am vorbit cu câțiva predicatori despre aceste lucruri și ei mi-au spus: „Billy, tu ai avut un coșmar!” Dar acolo sunt un milion de suflete câștigate pentru Hristos. Acela nu era un sunet nesigur, ci era glasul lui Dumnezeu care a vorbit unui om sărac. Nu un sunet nesigur!

Poate v-am vorbit despre familia mea și știți că l-am iubit mult pe tatăl meu. El a murit în brațele mele, în timp ce ne rugam. El a fost un om bețiv. Toată familia mea a băut. Ei au făcut multe lucruri urâte, murdare în ochii societății. Frații mei

beau, deși nu doresc acest lucru și mă rog pentru ei și plâng.

Înainte să mă întorc la Domnul, oamenii de pe stradă se trăgeau într-o parte când treceam și spuneau: „Branham? Ooooh!...” Dacă cineva venea să mă caute, oamenii îi spuneau: „Să nu ai nici o legătură cu ei!” Ei nici măcar nu vorbeau cu mine. Zilele trecute i-am zis soției: „Trebuie să mă strecor cumva în pădure ca să mă ascund să mă odihnesc, pentru că oamenii mă înghesuie din toate părțile.”

Ce a făcut aceasta? Studiile mele? Teologia mea? Educația mea? Faptul că am aderat la o biserică? Nu. Toate acestea ar fi fost un sunet nesigur.

Într-o zi, a sunat ceva în inima mea, nu în mintea mea, ci în inima mea. Dumnezeu a venit în ea. Aceasta a fost minunat, a fost un har uimitor.

Zilele trecute am rămas foarte mirat de ceva ce s-a petrecut. Eu sunt un mare iubitor al naturii; iubesc foarte mult animalele. Ele sunt minunate.

Stăteam lângă ușă, împreună cu frații Leo și Gene. Acolo erau și fratele și sora Woods și micuțul Billy Gilmore, lăptarul. Pe la ora 10, am observat că pe drum vine cineva șchiopătând, trăgându-și un picior după el. A ajuns la poarta casei mele, a intrat și s-a oprit lângă scări.

Era un oposum (mamifer marsupial de mărimea unei pisici, care trăiește în America de Nord și a cărui blană cenușie, este foarte apreciată). Aceste animale nu văd ziua. Ele sunt animale de noapte; ies la vânătoare numai în timpul nopții, pentru că ziua nu văd. Voi știți cu toții aceste lucruri și știți și faptul că sunt animale comestibile.

Apoi el s-a întors spre poartă. Eu am ieșit în curte să-l întâmpin și am luat o greblă în mână. Privindu-l mă gândeam: „Ciudat! El nu vede. Oare ce-l face să se poarte

așa, și de ce se clatină atât de tare?” Mi-am pus grebla pe el și atunci s-a întors spre mine, m-a privit și a mârâit. „Ceva este foarte straniu”, mi-am zis.

Apoi am privit în punga lui. Oposumul face parte din familia marsupialelor și are o pungă la fel ca și cangurul, în care-și poartă puii. Și în punga oposumului erau 8-9 pui mici fără păr pe ei. Ea era foarte grav lovită la un picior, îi era rupt din șold. Peste rană se pusese muștele care depuseră ouă din care ieșeau deja o mulțime de viermi. Ea a mârâit deoarece a crezut că m-am întins după micuții ei.

Eu mi-am zis: „Oposumul acesta este o mamă adevărată comparativ cu multe dintre femeile noastre.” Și m-am gândit la femeia despre care am citit zilele trecute în ziar că și-a aruncat copilul în apă ca să scape de el.

M-am întors la Gene și la Leo, care stăteau lângă mine și le-am zis: „Priviți mama aceasta și am să vă învăț ceva. Uitați-vă la simțul acestei mame. Uitați-vă la simțul acestei „doamne”. Ea este un animal, dar simțul ei matern este superior decât la 40% din femeile americane.” Corect. Apoi am continuat: „După părerea mea, ea mai are de trăit cam o oră, dar și-o petrece luptându-se să-și ocrotească micuții, în timp ce femeile își iau copilașii, îi sufocă, îi îneacă, sau îi aruncă în foc. Oh, sunt mai rele decât câinii, mai rele decât animalele.”

Micuța „doamnă” nu a așteptat; ea nici măcar nu s-a oprit, ci s-a dus direct până la treptele casei, unde s-a întins epuizată. Noi am încercat să o ridicăm. Era aproape moartă și suferea îngrozitor.

Doamna Woods a venit sus împreună cu domnul Woods și mi-a zis: „Frate Branham, părerea mea este că lucrul cel mai uman pe care l-ai putea face, ar fi să omori oposumul căci oricum va muri și el și puii lui.”

Un altul mi-a zis: „Frate Branham, nu ai de gând să omori oposumul? Omoară-l pentru că oricum trage să moară. O, ea suferă atât de mult! Ia puii afară și

omoaă-o. Este mai bine așă. Acest oposum este doar un animal, iar sărmanii puișori vor muri de foame.”

Eu priveam spre sărmana mamă, cum stătea întinsă acolo jos și la bieții ei puișori care încercau să sugă. Voi știți în ce stare era ea. El a continuat: „Ea va muri.” Eu am răspuns: „Este adevărat, dar eu sunt vânător, nu ucigaș. Mie îmi place să vânez, dar nu pot să ucid doar așă. Dacă aș face-o, aș fi un ucigaș.”

Acesta este adevărul. Eu nu ucid nimic care nu poate fi mâncat sau ceva de care să mă pot folosi, sau ceva care face pagubă. Eu nu ucid de plăcere. Cine face aceasta este un ucigaș.

Știam că după mintea omului, lucrul cel mai omenesc pe care-l puteam face, era să ucid oposumul și puii lui pentru că oricum nu avea nici o șansă să supraviețuiască, iar puii ar fi murit de foame. Da, cel mai omenesc lucru, ar fi fost să-i omor și astfel să-i scap de suferință și de foame, dar era Ceva care nu m-a lăsat să fac acest lucru.

Curând, am fost chemat și am plecat de acasă. Seara, când ne-am întors, veneam împreună cu fratele Woods, cu sora Woods și cu soția mea. La un moment dat, fratele Woods mi-a zis: „Vezi cățelușul acela care stă în stradă? Are să fie lovit.” Eu am întors mașina și am mers spre el. Am oprit și l-am ridicat pe sărmanul mititel. Era plin de pureci, păduchi și râie. Care era cel mai omenesc lucru pe care l-ai putea face în asemenea situație? Să-l omori. Dar eu n-am putut să fac aceasta. L-am luat pe micuț acasă, l-am stropit cu praf contra purecilor și a păduchilor și l-am tratat contra râiei, după care i-am dat o masă bună. L-am ținut la mine tratându-l ca să se facă bine. El vrea să trăiască.

Privitor la viață există ceva care este real. Nu imitați creștinismul! Obțineți Viața! Trăiți! Nu ajunge să luptați în jur și să spui: „Păi, eu sunt creștin... nu s-ar cuveni să fac asta; nu s-ar cuveni să fac aceea.” Trăiește! Există Unul căruia îi pasă de tine.

Seara când ne-am întors, pe la 10.30-11.00, oposumul era tot acolo unde-l lăsasem. Muște verzi erau peste tot pe trupul lui iar el zăcea acolo pe moarte.

Mai târziu când a venit Billy, mama oposum era tot acolo. Micuții puișori încercau să sugă lapte pentru că erau flămânzi. Ea gemea îngrozitor. A încercat să se ridice de câteva ori, dar nu a reușit.

După ce am intrat în casă, nu am putut s-o uit nicicum pe sărmana mamă oposum. Mă gândeam: „Dumnezeule, cel mai bun lucru ar fi să iau arma și s-oucid, dar nu pot s-o fac. Ce să fac, Doamne?” Gândind astfel, m-am tot plimbat înapoi și încolo prin cameră.

Dimineața, sărmanul animal era tot acolo. M-am întors în cameră și mă gândeam: „O, Dumnezeule, iat-o tot acolo. Ea stă în soarele fierbinte întinsă tot lângă treptele casei mele.” Și am început să mă plimb din nou prin cameră.

Atunci binecuvântatul Duh Sfânt m-a oprit și mi-a zis: „Tu ai numit-o doamnă și ai susținut că este o mamă adevărată. Eu am trimis-o în casa ta ca să te rogi pentru ea, iar tu o lași să stea la ușa ta.”

Atunci am spus: „O, Dumnezeule, iartă-l pe slujitorul Tău prost.” Am ieșit afară și am zis: „Dumnezeule, Tu ești atât de milostiv, încât Ți-e milă și de un biet animal, despre care eu am spus că se poartă cu puii lui ca o adevărată mamă. Acum, dacă Tu ai trimis acest oposum la ușa casei mele, Te rog să-l vindeci. Te rog să faci aceasta în Numele lui Isus. Amin.”

Bătrâna oposum s-a întors spre mine, m-a privit, s-a ridicat în picioare, și-a adunat puișorii în pungă, și-a plecat apoi capul ca și cum ar fi vrut să spună: „Mulțumesc!” și a pornit bucuroasă spre pădure. Ea știa cu mult mai mult decât știu predicatorii uneori. Ea a urmat călăuzirea Duhului Sfânt. (Fratele Branham bate de trei ori în amvon.)

Dacă Dumnezeu Se îndură de un animal, cu cât mai mult Se va îndura de un om? Nu un sunet nesigur! Dumnezeu Se folosește de animale ca să ne învețe în aceste servicii. El o face cu siguranță.

O dată a folosit o măgăriță ca să mustre un prooroc neînțelept.

Sfântul Francisc din Assisi, despre care catolicii spun că a fost catolic (ceea ce nu este adevărat), a protestat împotriva bisericii catolice la fel ca mine. Dar pe vremea lui nu era nici o altă biserică, așa că ei l-au luat și l-au numit sfânt. Când a ieșit pe stradă ca să predice Evanghelia, păsărelele au început să cânte prin copaci. El le-a zis: „Micuțele mele surori, eu voi predica Evanghelia lui Isus Hristos, așa că vă rog să păstrați liniștea.” Și păsărelele tăceau.

Acesta nu este un sunet nesigur. Noi trăim în prezența Domnului Isus Hristos. Binecuvântările Lui sunt aici.

Noi avem un Dumnezeu care a putut să țină pe loc un avion care trebuia să decoleze, și asta pentru o sărmană mamă de culoare care nu cunoștea nici măcar Abecedarul, ca să-i vindece băiatul care suferea de o boală venerică.

Voi cunoașteți întâmplarea.

Noi avem un Dumnezeu care S-a oprit la un oposum, la un animal când, în acest oraș, există predicatori care râd de vindecarea divină. Ei își întorc capul și râd spunând că sunt nebun pentru că învăț asemenea lucruri. Dar Dumnezeu S-a oprit la acel animal – oposum – pentru că a fost o „doamnă” care-și iubea atât de mult puii încât a fost gata să moară pentru ei. Același Dumnezeu!

Noi suntem trimiși aici pe pământ pentru diferite scopuri. Unii sunt trimiși ca să predice Evanghelia, alții ca să prooroască, alții ca să se roage pentru bolnavi.

Este același Dumnezeu care ne-a vorbit acolo în cameră, în seara aceea când ne-a dat acea vedenie cu privire la fratele Bosworth care zăcea bolnav pe moarte în Africa de Sud. Și Duhul Sfânt a adus telegrama aici în 24 de ore. Același Dumnezeu, da, același Dumnezeu care respectă credințioșii. O, Dumnezeule, binecuvântează inima lor.

Credințioșii! Eu mi-aș da și ultima picătură de sânge, pentru cea mai neagră sau pentru cea mai galbenă femeie care vrea să trăiască devotată soțului ei; sunt gata să mor pentru ea, la fel ca și pentru soția mea. O respect pentru că este o doamnă.

Ce credeți voi despre Isus Hristos? De ce nu puteți să-l fiți credințioși? Să părăsiți egoismul și indiferența voastră? Nu puteți să părăsiți biserica voastră și lucrurile mărunte ca să veniți la El și să-i fiți credințioși?

Priviți acel sărman oposum, mânat de Duhul Sfânt, iar eu nu am simțit nimic și nici nu m-am gândit să mă rog pentru această micuță „doamnă” oposum care a stat la treptele casei mele. Ea a stat plină de credințioșie în soarele fierbinte. Seara, ochii ei s-au deschis și a putut să vadă, dar Duhul Sfânt nu a lăsat-o să plece. Ea a stat acolo toată noaptea. Nu putea să se ridice, iar dimineața era tot acolo întinsă – ea aștepta de 24 de ore să-i vină rândul pentru rugăciune. Iar când Duhul Sfânt mi-a zis: „Du-te afară și roagă-te pentru ea!” Dumnezeul cel viu din ceruri a vindecat-o. Apoi, ea și-a adunat repede pușorii, m-a privit de parcă mi-a spus: „Îți mulțumesc, domnule!” și a plecat pe drumul pe care venise.

O, ea a trecut pe lângă alte case care erau până la a mea, dar nu s-a oprit la nici una. Una, două, trei, patru, cinci, da, la a cincea a intrat – Isuse! Ea a intrat în curte, nu a așteptat în tufișuri, nici în umbră, nu, ci a venit prin soare până la treptele casei mele. Acolo s-a întins plină de răbdare fără să mârâie, fără murmur, așteptând să-i vină rândul de rugăciune.

Atunci când El a vorbit, eu m-am supus Duhului Sfânt și Dumnezeu a vindecat-o imediat. Ea și-a adunat puii și a plecat înapoi de unde a venit. Nu un sunet nesigur.

Dumnezeul care numără perii capului vostru, Cel care a creat cerurile și pământul, cunoaște fiecare creatură și fiecare ființă. El este Dumnezeu. Acesta este Cuvântul Său. *„Cerurile și pământul va trece, dar El nu va trece.”*

Oamenilor, nu vă lăsați înșelați de doctrine! Credeți-L pe Dumnezeu și veți trăi!

Să ne rugăm. Tată ceresc, venim la Tine în Numele lui Isus, Fiul Tău preaiubit. O, noi nu avem nici un sunet nesigur, nici o nesiguranță privitor la aceasta, El este Fiul lui Dumnezeu; El S-a născut din fecioară; El a venit aici sub Puterea lui Dumnezeu; El a venit aici prin fecioara Maria; El a suferit, a sângerat și a murit sub Pontius Pilat. Iudeii L-au răstignit, negându-L pe Cel drept. Căci este scris: *„De ce se înfurie neamurile, și își închipuie popoarele lucruri zadarnice?”*

O, Dumnezeule, într-adevăr, Tu îți întinzi mâna în aceste zile din urmă ca să vindeci și ca să faci semne și minuni ca dovadă că aceasta este ploaia timpurie și târzie. Puterea lui Dumnezeu este aici, Fiul a strălucit în ziua Cincizecimii, peste poporul din Răsărit, iar acum strălucește peste cel din apus. Oamenii și-au bătut joc de El și la fel de cei care L-au urmat, numindu-i fanatici, vrăjitori, ghicitori sau necredincioși. Ei i-au omorât, i-au ars pe rug sau i-au aruncat în ulei. Dar Tu ai fost cu ei ca să-i scapi.

Tu ești aici și astăzi. Tu ești aici pentru ceasul de încheiere, pentru binecuvântări și mai mari *„pentru ca ploaia timpurie și cea târzie să vină împreună.”*

Și acum, Tată, dacă mai există vreo nesiguranță în viața vreunei persoane din sală, Te rog, ca în ceasul acesta, să le întărești credința, nu prin argumente intelectuale, nu prin păreri omenești, ci prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, spre Viața veșnică. Noi Îți cerem aceste binecuvântări în Numele lui Isus, Fiul Tău.

În timp ce stăm cu capetele plecate, mă întreb dacă există cumva aici vreo persoană care să poată spune: „Eu nu fac aceasta pentru predicator, ci pentru

Dumnezeu! O, Dumnezeule, schimbă-mi Tu felul de gândire. Eu am încercat să judec cu mintea mea aceste lucruri. M-am gândit la ce vor spune vecinii mei dacă m-aș naște din nou, dacă Dumnezeu m-ar binecuvânta în așa fel încât aș striga, dacă aș avea o experiență atât de puternică încât aș începe să plâng și ar trebui să-mi părăsesc asociații. Eu am încercat să judec toate aceste lucruri, Dumnezeule, dar astăzi nu voi mai judeca. Chiar acum, îmi ridic mâinile spre Tine Dumnezeule, și Îți spun că aceasta este mărturisirea mea. Dacă Tu vei scoate din mine argumentările, și-mi vei lăsa sufletul să-și ocupe locul, să cred Cuvântul Tău fără să judec, voi ști că am primit un sunet sigur.” Vreți să ridicați mâna? Oricine sunteți și oriunde sunteți în clădire.

Dumnezeu să te binecuvânteze, și pe tine.... și pe tine....și pe tine....și pe tine....
Cam 80% din cei prezenți în clădire.

Argumentări? Aruncați toate argumentele! Aruncați-le pe toate! Dumnezeu nu vrea argumente. Argumentele caută întotdeauna o portiță de ieșire. Credința nu judecă. Credința crede numai.

Mintea este cea care vă face să judecați. Ea este o mincinoasă. Detectorul de minciuni dovedește aceasta, și înaintea lui o dovedește Biblia. Dar sufletul tău este nemuritor, frate și soră. Puterea ta de judecată te va părăsi atunci când vine moartea, iar sufletul tău va fi cu tine prin veșnicie. Nu vreți să credeți și să acceptați astăzi Cuvântul lui Dumnezeu?

Vrea cineva să-și ridice mâna pentru că dorește să fie pomenit în rugăciune? Spuneți: „Amintește-mă în timp ce te rogi, frate Branham, pentru că vreau să înlătur judecata.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, micuță doamnă. Acolo este altcineva. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze, eu te văd. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Și pe tine, soră. Altcineva?

Ridicați repede mâinile. Spuneți: „Amintește-mă...” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dați la o parte toate argumentările. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, îți văd mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, te văd și pe tine. Nu mai argumentați, ci credeți doar. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Mai vrea cineva înainte de a ne ruga? Eu am să-L rog pe Domnul să vă ajute. El vă vede mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere, eu îți văd mâna. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate, eu îți văd mâna.

Oh, este o mare binecuvântare să crezi! Este o binecuvântare să nu încerci să-ți faci o imaginație. Este o binecuvântare să te bazezi numai pe Cuvântul lui Dumnezeu și să spui „Este adevărat!”, iar după aceea să mergi înainte. Aceasta este Viața. Aceasta este adevărata Viață.

Scumpa mea, bătrâna mea soacră, mi-a spus ieri ceva. Ea mi-a zis: „Billy, eu am avut un ceas care s-a stricat și nu am mai putut să-l folosesc. Aveam nevoie de el pentru că nu aveam bani să-mi cumpăr altul. Acesta este motivul pentru care am îngenuncheat și l-am spus lui Dumnezeu necazul meu, rugându-L să-mi facă ceasul să meargă din nou.” Când și-a încheiat rugăciunea și a privit ceasul, a văzut că el a început să meargă și acum funcționează perfect.

Două zile mai târziu, i s-a defectat frigiderul și a început să i se dezghețe. Ea a făcut tot ce a știut ca să nu i se dezghețe, deoarece nu avea unde să-și țină untul și alte produse – este o femeie văduvă. Soțul ei este deja în slavă. El și-a făcut ultima mărturisire aici, înainte de a pleca Acasă.

Ea a îngenuncheat din nou, pentru că nu avea bani să-și cumpere un alt frigider și a zis: „Dumnezeule, vrei să fii din nou milostiv cu mine? Tu îmi cunoști necazul: pornește-mi, Te rog, frigiderul...fă-l Tu să înghețe din nou.”

Când s-a ridicat și a privit frigiderul, a văzut că era plin de gheață de jur împrejur.

Fiți simpli. Cereți doar și nu încercați să faceți nici o închipuire. Nu încercați să studiați acest lucru, ci credeți! Nu încercați să înțelegeți cu mintea, ci credeți cu sufletul.

Tatăl nostru ceresc, mulți și-au ridicat mâinile în dimineața aceasta, pentru că vor să fie pomeniți în rugăciune. Te rog, Dumnezeule, să privești spre ei pentru că dorința lor este să nu fie judecați - ei nu vor mai judeca, ci vor pleca de aici crezând. Îngăduie aceasta, Doamne. Acesta este un sunet sigur. Acesta este sunetul Evangheliei, anul de îndurare. Timpul izbăvirii a sosit.

Te rog, Tată, să-i iei pe fiecare în parte în grija Ta iubitoare. Dă-le chiar acum din laptele dulce al Evangheliei, iar dacă l-au primit, ajută-i să primească și hrana tare ca să devină creștini pe deplin. Să nu mai flecărească niciodată cu lumea și să nu se mai complacă cu lucrurile din ea, ci să fie bărbați și femei adevărați, care să creadă sunetul sigur al Evangheliei, care să creadă că Evanghelia este adevărată chiar dacă lumea spune că nu este adevărat acest lucru.

Biblia, fiecare Cuvânt al ei este adevărat. *„Oamenii învață o doctrină care nu este altceva decât porunci omenești”*, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată. Ajută-i să creadă acest lucru, astăzi.

Te rugăm Doamne, să fii milostiv și cu cei care cred dar nu și-au ridicat mâinile. Noi cerem binecuvântarea Ta, Tată, deoarece într-o zi va trebui să venim la judecată. Atunci mesajul din dimineața aceasta, va sta înaintea noastră.

Fă ca atunci sufletul lor să nu-i urmărească spunând: „Trebuia să primești acel mesaj!” Fă ca ceea ce au auzit acum, să le dea pacea în ziua când vor trece dincolo, pentru că Te rugăm acest lucru în Numele lui Isus.

...de veacuri pentru mine,

Lasă-mă să mă ascund în Tine:

Lasă ca apa și sângele

Care a curs din coasta Ta rănită,

Să fie o dublă cură pentru păcat

Mântuit de mânie și să mă facă curat.

Scumpul nostru Dumnezeu, dacă există vreo nenorocire în mijlocul poporului Tău, vreo boală, sau orice altceva care nu este în ordine cu ființa lor muritoare, Te rugăm, Tată, să faci ca Duhul Sfânt care este aici, să ne dea binecuvântările Tale și să ne curățească sufletele de toate fărădelegile prin sângele Domnului Isus, Fiul lui Dumnezeu. Fie ca El să lase astăzi prin Marele Său Duh de convingere marea Lui putere de vindecare, astfel încât să spună: *„Acolo, El a fost rănit pentru fărădelegile mele și prin rănile Lui am fost vindecat.”* Îngăduie aceasta, Doamne!

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, dacă există cineva care dorește să ne rugăm pentru boala lui, să rămână în picioare oriunde ar fi. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Aceasta este corect. Rămâneți în picioare.

.....

... gratuit pentru toți, șuvoiul de vindecare

Curge din izvorul Calvarului!

La cruce, la cruce

Fie slava mea întotdeauna (O, Dumnezeule!)

....Sufletul meu rănit va găsi odihnă dincolo de râu!

Scumpul nostru Tată ceresc, Tu îi vezi pe toți acești oameni care stau aici. Ei stau ca mărturie că Te cred pe Tine, Tată.

Tu care ai putut trimite acel oposum rănit la mine acasă; Tu care ai putut face ca acel taur periculos care voia să măucidă să dea înapoi; Tu, care ai putut face ca viespile să se întoarcă în cuibul lor; Tu, care ai putut aduce la viață bătrânul meu câine....Eu l-am iubit mult și rugăciunea mea l-a adus înapoi. Rugăciunea a pus la loc piciorul și umărul acelei mame de oposum și ai trimis-o înapoi în pădure sănătoasă și plină de bucurie. Toate acestea le-a făcut mâna Dumnezeului Celui viu!

Doamne, acești creștini și-au pus mâinile unul peste celălalt, iar eu mi-am pus mâinile peste acest frate ca un punct de contact pentru toți cei prezenți în clădire. Noi credem toate aceste lucruri și Te iubim!

Acesta nu este un sunet nesigur. Noi Te-am văzut vindecând bolnavi, înviind morți, scoțând afară duhuri rele, înlăturând cancerul, Tu i-ai făcut pe ologi să umble, ai mântuit suflete, ai sfințit pe cei credincioși, ai umplut cu Duhul Sfânt, ai dat viață veșnică, de aceea Te rugăm să-i ascuți cântând, laudând, mărturisind și glorificând Numele Tău, și crezând că Tu vii curând.

Noi avem nevoie de ajutor, Doamne, de aceea îngăduie să primim tot ceea ce cerem: sufletele să fie mântuite (aceasta mai presus de orice), cei rătăciți să fie readuși, cei bolnavi să fie vindecați chiar acum. Eu înalț această rugăciune de

credință în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea bolnavilor, pentru mântuirea sufletelor și restabilirea celor ce sunt afară.

Sufletul meu privește sus la Tine (să ne ridicăm),

Tu, Miel al Calvarului, Salvator divin,

la toată vina la o parte,

Să nu mă lași să rătăcesc vreodată departe de Tine.

Cei care puteți, ridicați-vă mâinile în timp ce noi cântăm așa:

În timp ce calc prin labirintul întunecos al vieții,

Și întristările din jurul meu se împrăștie,

O, fii Tu Călăuza mea!

Fă ca întunericul să se schimbe în zi,

Șterge lacrimile întristării,

Nici să nu mă lași să rătăcesc vreodată

Departement de Tine!

- Amin -